

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

35. Aliqua additamenta ad tractatum de Parlamento? Ex p. 3. t. 5. & Misc.
1. r. 79. aliàs 78. ibid. An dubius suum ne suffragium concluderit rem
iniustam, v. g. in aliquo Pralamento, teneatur ad ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

De Comitibus seu Parlam. Ref. XXXIV &c. 383

Parlamento, non teneri ad donatium, nisi sponte offerant: & in Breui Apostolico ita in specie determinatum est.

RESOL. XXXIV.

An si populares omnes donatium sufferre non possint, teneantur Barones Regni ad contribuendum? Ex p. 1. tract. 3. Ref. 26.

§. 1. **R**espondeo negatiue, loquendo in rigore iuris, cum ipsi alia onera sustineant, & teneantur ad seruitium militare: ideo, vt optimè obseruat Valenzuela *consil.* 99. *numer.* 63. suasionibus & alijs suauibus medijs inducendi sunt ad contributionem in dicto casu, in quo quidem debent contribuere, vt rectè notauit Sotus *de inst. lib. 3. quest. 6. art. 7.*

RESOL. XXXV.

Aliqua additamenta ad tractatum de Parlamento. Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. Ref. 9. alias 78.

§. 1. **I**n *resol.* 1. huius tractatus assero cum multis DD. donatiua ordinaria Regni Siciliae, & Neapolis nominis esse voluntaria; sed reuera esse necessaria vnde impositiones dici possunt. Hæc opinio non placuit quò ad Regnum Neapolit. nostro Raphaeli Rastello viro quidem docto, & Episcopo Capuensi *de regimine Principis, lib. 3. fol. 133.* sed nostram sententiam nouissimè tenet doctus Tassonus in *pragmat. de Antifato, ver. 4. obseru. 3. numer. 18.* vbi me citat.

2. *In resol.* 11. huius tractatus assero intrantes in Parlamento posse credere Regi attestanti se esse in necessitate, dummodo moraliter aliud in contrarium non constaret, & ita tenet Capiblanco *de offic. Baronum, tom. 2. pragmat. 1. cap. 1. numer. 17.* & DD. quos citat, & sequitur Barbal. in *collect. tom. 4. p. 2. lib. 2. Clement. tit. 7. Clem. litteris, numer. 7.* Sed modò non reticem contrarium docere Francilcum Ferrer. doctissimum Iuriconsult. Hispanum ad *institutionem ac nostra euidet. 2. numer. 42. fol. mihi 61.* vbi sic asserit. An autem de virgente Principis necessitate constare priùs debeat, tanquam de causa præambula ad vectigalium impositionem, & vt necessarium antecedens, vidi apud interpretes in dubium reuocari, ductos quòd requisitum, seu qualitas à lege inductiua, seu inductiuum alicuius actus, debet priùs ante omnia constare, ex Ripa *lex factò, de vulgar. numer. 30. Valasco consil. 74. numer. 9. Crauetta consil. 322. numer. 4. Lara de annuers. lib. 2. cap. 4. numer. 38.* cum alijs. Et quamuis sint ex interpretibus non leuis autoritatis existimantes, solam Principis assertionem sufficere pro necessitate probanda: nihilominus non tantum deferendum esse voluntati Principis, multi consulerunt; propter inconueniens resultans ex simili assertione, vt possit per indirectum constitutionibus prohibitiuis vectigalium abrogari, cum præmatica semper se in egestate Principis fundare possent, licet hoc inconueniens cessare posset in præsentem ob religionem exactam potentissimi Regis nostri. Sed quia leges semper extirpare, & præcauere ea quæ duci possunt ad inconueniens, & quæ de facili

induci possent in fraudem legis; ideo non sufficere assertionem solam Principis iuper necessitate, teneantur Dec. *consil.* 576. *numer.* 13. Ferdin. Loazes pro Marchione de los Velez in 3. *fundam. pro dicto Marchione, numer. 60.* Calicius in *extranagatorio Cur. Regal.* 19. 1. Pinellus in *rub. C. de rescindend. vendit. 1. part. cap. 3. numer. 3.* Ex quo enim veritatur tantorum præiudicium; & interesse; vltia Principis assertionem alia adminicula concurrere esse congruum putarunt Felin. *cap. cum à nobis, numer. 1. & 2. de test. Guttier. præc. lib. 4. quest. 11. numer. 24.* Gess. *decis.* 1311. *qua est 1. in ordine sub vol. 2. numer. 12. ad numer. 22.* Hæc omnia Ferrer. *vbi supra.*

3. *In resol.* 7. asserui exterminandum esse abusum, vt vnus qui ingreditur Parlamentum, habeat plures procuraciones, & nunc addo, quòd illum exterminare curauit Excellentissimus Dux Olsunæ tunc Prorex per actum Viceregium registratum in officio Patrimonij, ann. 1615. die 17. Februarij, 13. Indiçt. per V. I. D. Ioannem Garlanum tunc Protonotarium. In quo actu dictus Dominus Prorex testatur euenire multa absurda ex multis Procuris, in personam vnus intrantis in Parlamento, vnde hoc efficere per dictum actum sapienter, & prouidè prohibuit, quod vti nunc obseruaretur.

4. *In resol.* 14. adnotauit, quòd quando Regnum est multum tributis oneratum, debet Rex non imponere nouum tributum, vel requirere nouum donatium, sed minuire, vel suspendere gratias, & pensiones aliquibus assignatas, & adduxi pro hac sententia Aponte, & Valenzuela ministros Regios, quibus nunc addo alios duos Scipionem Rouitum in *consulatione de Donatiuis, numer. 4. & seq. consil. 100.* & Carolum de Tapia *decis.* 23. *numer.* 83. Idem etiam docet Rastellius *de regimine Principis, lib. 3. de causæ efficienti Parlamenti, numer. 4.*

5. *In resol.* 27. sine, adde hæc verba, & ratio est, quia, vt clarè colligitur ex Gottifredo in *Ar. chronologia Cosmica, vbi agit de Regno Siciliae nu. 8.* Brachium Ecclesiasticum in Parlamento positum est, vt resistat iniustis petitionibus si forte efficerentur, cum in tali Brachio adsint tot Episcopi, Abbates, Priores, & alij Prælati licetis præditi, & qui loqui possint sine metu; quod non ita facile accidit in personis aliorum Brachiorum, quia sunt seculares: & ideo si aliquod donatium determinaretur à Brachio militari, Damaniali tantum; facile illa determinatio populis esset suspecta, non autem si cum vno Brachio concurreret etiam Ecclesiasticum, ex ratione allata; & sic anno 1591. Brachium Ecclesiasticum cum Stachio Damaniali, non concurrente Brachio Militari, præbuerunt hoc non obstante, Donatium Serenissimo Regi.

6. *In resolu.* 29. asserui esse prohibitum præbere in Parlamento aliquod Donatium Domino Pro-regi, & si esset licitum, deberet omnes, & singuli concurrere, & ita in facti contingentia accidit in Parlamento, anno 1600. celebrato, nam cum per tria Brachia fuisset conclusum quoddam donatium, præbendum Domino Pro-regi Duci Machedæ, quia Illustrissimus Marchio Sortini, Don Cælar Caietanus, tunc Baro, & nunc Princeps Casari, vir nunquam satis laudatus, noluit concurrere, ideo dictum donatium minimè effectum habuit. Vnde non est audiendus Tassonus in *pragmat. de Antifato ver. 2. obser. 2. numer. 126.* contrarium docens; sed nostram sententiam tenet Raphael Rastellius *de regimine Principis, fol. 146.*

Quæ hic est supra Ref. 13. & in tom. 6. tr. 3. Refol. 205 S.

Et hæc paulo post initum, sed lege eam per totam.

Quæ hic est supra Refol. 23.

Quæ hic est supra Refol. 31.

In indice primo huius tom. 7. in fine huius Tract. 6. de Parlamento Vide aliam singularem tantum difficultatem.

TRACT.